

Publicerad 2014-05-01 11:16 av Amisan

Torkvindan

Den sista höststormen
slet och rev i henne
rotvälta
och stammen gick av i fallet
den som så lätt dansade runt
i sommarvinden
grenarna
så vackra en gång
med solhälsning till livet
tilltrasslade
av alla trådar som
band dem samman
till symmetri

under vintern
fick hon inte ens ett täcke
att skylla sig med
blottad, sargad
nyper hon nu krampaktigt fast
vid ett par solblekta badbyxor

människorna tittar med förakt
ner ner på henne
från sitt morgonkaffe

vaktmästaren får ta henne
till återvinningen
ingen mening att reparera
han får köpa nytt i år

med ett rejält betongfundament

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amisan med Poeter.se id #45358 innehar upphovsrätten